

37 И когато щѣх да въведѫть Павла въ
38 крѣпостъ-тѣ, той казува тысицникъ: Простено ли ми е да ти рекѫ ишо? А той
рече: Знаешъ ли Грѣкы? «Не си ли ты
онзи Египтианинъ който прѣдъ иѣзюлко
39 дни размири и изведе въ пустынѣ-тѣ че-
тыри-тѣ хиляди мѫжіе убийци? И Пав-
ель рече: «Азъ съмъ человѣкъ Іудеинъ
отъ Тарсъ, гражданинъ на тойзи знаме-
нитъ градъ въ Киликій; и ти ся молїж,
дай ми дозволеніе да поговорюж на на-
родъ-тѣ.

40 И като му даде волїж, Павелъ застана
на стѣплата-та, и помаха съ рѣжка на
народъ-тѣ; а като стана голѣмо мѣлчаніе,
начинъ да говори на Еврейскій я-
зыкъ; и казуаше:

ГЛАВА 22.

1 «Мѫжіе братіе и отци, слушайте сега
2 мое-то прѣдъ васъ оправданіе. И като
3 чухъ че на Еврейскій языкъ имъ говор-
4 рѣше, показахъ по голѣмъ ташинъ; и
5 рече: «Азъ съмъ человѣкъ Іудеинъ, роденъ въ Тарсъ Киликійский, и въспитанъ
6 въ тойзи градъ при иозѣ-тѣ Гамаліловы,
7 изученъ точно въ отцепрѣданій-тѣ
8 законъ, и ревнителъ Божій бѣхъ, както
9 4 сте вы всинца днесъ: И гонихъ до смъртъ
10 послѣдователи-тѣ на това учение, като въ-
11 зръзувахъ и прѣдавахъ въ тѣмницу мѫжіе
12 и жены; Както ми свидѣтелствува и пър-
13 восвѣщеникъ-тѣ, и всичко-то старѣ-
14шинство; отъ които бѣхъ зѣль и писма
15 до братія-та, и отходахъ въ Дамаскъ,
16 да докарамъ вързаны въ Іерусалимъ и тѣ-
17 зи които бѣхъ тамъ, за да ги накажжатъ.
18 И «когато вървѣхъ и наблизихъ Дамаскъ,
19 около пладне, внезапно бѣлъ около ме-
20 не съѣтлина голѣма отъ небе-то. И пад-
21 дихъ на землѣ-тѣ, и чухъ гласъ който
22 ми казуаше: Савле, Савле, що мя гонишъ?
23 А азъ отговорихъ: Кой си ти, Господи?
24 И рече ми: Азъ съмъ Іисусъ Назорянинъ,
25 когото ты гонишъ. А тѣзи които бѣхъ
26 съ мене, съѣтлини-тѣ видѣхъ, и ся у-
27 плашихъ, но гласъ-тѣ на тогозъ който
28 ми говорѣше не чухъ. И рѣкохъ: Шо да
29 сторѣжъ, Господи? И Господъ ми рече:
30 Стани, та иди въ Дамаскъ; и тамъ ще ти
31 ся каже за всичко що ти е отредено да
32 сторишъ. И понеже отъ бѣлъ-тѣ на съѣ-
33 тлини-тѣ изгубихъ зрѣніе-то си, поведохъ

^а Винъ Гл. 5; 36.
^в Гл. 9; 11; 22; 3.
^и Гл. 12; 17.

^а Гл. 7; 2.
^б Гл. 21; 39. 2 Кор. 11; 22.
Фил. 3; 5.
^в Втор. 33; 3. 4 Цер. 4; 38.
Лук. 10; 39.
^г Гл. 5; 34.
^д Гл. 26; 5.
^е Гл. 21; 20. Гал. 1; 14.

^а Рим. 10; 2.
^в Гл. 8; 3; 26; 9, 10, 11. Фил.
3; 6. 1 Там. 1; 13.
^и Лук. 22; 66. Гл. 4; 5.
^г Гл. 9; 2; 26; 10, 12.
^д Гл. 9; 3; 26; 12, 13.
^е Лав. 10; 7. Гл. 9; 7.
^ж Гл. 9; 17.
^з Гл. 10; 22.
^и 1 Тим. 3; 7.
^о 1 Тим. 3; 7.
^п Гл. 8; 13; 5; 30.
^р Гл. 9; 15; 26; 16.

мя за рѣжка дружина-та ми, и влѣзохъ въ
12 Дамаскъ. И иѣкой си «Ананія, человѣкъ
благочестивъ по закону, «свидѣтелству-
валъ отъ всички-тѣ *тамо* «живущи Іудеи,

13 Дойде при мене, и като застана надъ мене
рече ми: Савле брате, прогледай; и азъ
14 на часть-тѣ погледиахъ на него. А той рече:
«Богъ на отцы-тѣ ни прѣдназначилъ
15 рѣша да познаешъ неговѣ-тѣ волїж, и «да
видишъ «Праведника, и «уда чуешъ гласъ
16 отъ негови-тѣ уста; «Защо ще му бѣ-
дешъ свидѣтель прѣдъ всички-тѣ человѣ-
17 вѣци за това «което си видѣлъ и чулъ.
18 И сега що ся бавишъ? Стани, кръсти ся
и «омый ся отъ грѣховѣ-тѣ си и «призови
19 име-то Господне. И «като ся върнѣхъ въ
20 Іерусалимъ, когато ся моляхъ въ храмъ-
21 тѣ, дойдохъ въ изстѣженіе, и «видѣхъ
22 го че ми казуаше: «Побѣрзай та излѣзъ
скоро изъ Іерусалимъ; защо не ще да
примѣтъ твоето за мене свидѣтелство.
23 И азъ рѣкохъ: Господи, «тѣ знаѣхъ че
24 азъ затваряхъ и «бяхъ по съборица-та
25 тѣзи които вѣрувахъ въ тебе. И «когато
26 ся проливаше кръвь-та на твоего мучени-
27 ка Стефана, и азъ бѣхъ тамъ, и «съизвѣ-
28 лявахъ на негово-то убиваніе, и вардѣхъ
29 дрехы-тѣ на тѣзи които го убивахъ. И
рече ми: Иди; «защо азъ ще ти про-
водѣхъ далеко въ язычници-тѣ.
30 И до тѣзи рѣчи го слушахъ; а *тогази*
31 вѣзвъшихъ гласъ-тѣ си и казувахъ: «Мах-
32 хни отъ землѣ-тѣ единъ такъвъ; защо
33 не трѣбва да бѣде живъ. И понеже тѣ
34 выкахъ, и захвърляхъ си дрехы-тѣ, и хвър-
35 ляхъ прахъ по воздухъ-тѣ, Тысицникъ-
36 тѣ заповѣда да го закаратъ въ крѣпостъ-
37 тѣ, и поржча да го испытатъ съ бой, за
38 да узнае за койкъ причинъ выкахъ така
39 върхъ него. И като го растегиахъ съ ре-
40 мици, Павелъ рече на стотника които
41 стоеше *тамо*: «Законно ли е въмъ да
42 бiete человѣка Римлянинъ и не сѫденъ?
43 Това като чу стотникъ-тѣ, отиде та из-
44 вѣсти тысицнику, и рече: Виждъ какво
45 ще сторишъ; защо той человѣкъ е Ри-
46 млянинъ. А тысицникъ-тѣ пристъжи и
47 рече му: Кажи ми, Римлянинъ ли си ты?
48 А той рече: Римлянинъ. И отговори ты-
49 сицникъ-тѣ: Азъ съ много сребро съмъ
50 добълъ това граждансество; а Павелъ рече:
51 Но азъ съмъ ся и родилъ *въ него*. И тѣ
52 този часъ ся отстапихъ отъ него тѣзи
53 които щѣхъ да го мѫчатъ. Още и ты-

^а 1 Кор. 9; 1; 15; 8.
^в Гл. 3; 14; 7; 52.

^и 1 Кор. 11; 23. Гал. 1; 12.

^г Гл. 23; 11.

^д Гл. 4; 20; 26; 16.

^е Гл. 2; 33. Евр. 10; 22.

^ж Гл. 9; 14. Рим. 10; 13.

^з Гл. 9; 26. 2 Кор. 12; 2.

^и Ст. 14.

^о Мат. 10; 14.

^п Ст. 4. Гл. 8; 3.

^р Мат. 10; 17.

^а Гл. 7; 58.

^в Лук. 11; 48. Гл. 8; 1. Рим.

^и 1; 32.

^г Гл. 9; 15; 13; 2; 46, 47.

^д 18; 6; 26; 17. Рим. 1; 5.

^е 11; 13; 15; 16. Гал. 1; 15.

^ж 16; 2; 7, 8. Ефес. 3; 7, 8.

^з 1 Там. 2; 7, 2 Там. 1; 11.

^и Гл. 21; 36.

^о Гл. 25; 24.

^п Гл. 16; 37.